

PÍSEŇ 0306

Velebí duše má svatého Boha

1. Ve - le - bí du - še má sva - té - ho Bo - ha za je - ho skut - ky a
zna - me - ní mno - há; že se v nich při - blí - žil ke své - mu
li - du, na - dě - jí o - zá - řil vin je - ho bí - du.

2. Nad obzor adventu hvězda, hle, vzchází, /
království Boží k nám cestu si razí. /
Zaplesá Boží lid, přivítá vřele /
milosti plného Immanuele.
3. Pán Bůh nám učinil veliké věci, /
o kterých mluvili pradávni svědci. /
Svaté má jméno a ve slovu stojí, /
milost svou dává těm, kdo se ho bojí.
4. Ramenem přemocným pokoří lháře, /
skrblíky zažene hněvem své tváře, /
mocnáře mamonu ze stolců sklátí, /
hladové nasytí, právo jim vrátí.
5. V pokání před Bohem pokorně stůjme, /
Syn jeho přichází, jenž se nás ujme. /
Vítej nám, vítej nám v adventním čase, /
v tobě duch zkrušený ožije zase!

T: Zdeněk Trtík, Zpěvník Církve československé, 1957
M: Zpěvník Církve československé, 1957